

Bryssel den 27 juni 2017
(OR. en)

10536/17

**Interinstitutionellt ärende:
2016/0376 (COD)**

**ENER 302
ENV 651
TRANS 300
ECOFIN 583
RECH 250
IA 118
CODEC 1144**

LÄGESRAPPORT

---

från:	Rådets generalsekretariat
till:	Delegationerna
Föreg. dok. nr:	10284/17 + COR 1 + ADD 1
Komm. dok. nr:	15091/16 ENER 413 ENV 754 TRANS 473 ECOFIN1149 RECH 340 IA 124 CODEC 1789 ADD 1 - 13
Ärende:	Förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om ändring av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet - Lägesrapport

---

För delegationerna bifogas den allmänna riktlinje avseende det ovannämnda förslaget som nåddes av rådet (transport, telekommunikation och energi) vid dess 3554:e möte den 26 juni 2017.

Vid rådets möte motsatte sig HU, LV, PL, RO, SK och UK texten till den allmänna riktlinjen, medan BG och SI avstod från att rösta. Kommissionen uttryckte en allmän reservation mot texten.

Ingressen kommer att anpassas till de materiella bestämmelserna vid ett senare tillfälle.

Förslag till

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV

om ändring av direktiv 2012/27/EU om energieffektivitet

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 194.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande¹,

med beaktande av Regionkommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och

av följande skäl:

---

¹ EUT C , , s. .

² EUT C , , s. .

- (1) Dämpad efterfrågan på energi är en av de fem dimensionerna i strategin för energiunionen som antogs den 25 februari 2015. Att förbättra energieffektiviteten kommer att gynna miljön, minska utsläppen av växthusgaser, förbättra försörjningstryggheten genom att minska beroendet av energiimport från länder utanför unionen, sänka energikostnaderna för hushåll och företag, bidra till att lindra energifattigdomen och leda till ökad sysselsättning och ekonomisk verksamhet i hela ekonomin. Detta är i linje med unionens åtaganden inom ramen för energiunionen och med den globala klimatagenda som upprättats genom Parisavtalet från december 2015 mellan parterna i Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar.
- (2) Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU¹ är ett steg i riktning mot energiunionen, enligt vilken energieffektivitet bör behandlas som en energikälla i sig. Principen "energieffektivitet först" bör beaktas när nya regler fastställs för försörjningssidan och andra politikområden. Kommissionen bör säkerställa att energieffektivitet och efterfrågefleksibilitet kan konkurrera på lika villkor med produktionskapaciteten. Energieffektivitet behöver övervägas inför varje beslut om planering och finansiering som är relevant för energisystem. Förbättringar av energieffektiviteten behöver förverkligas så fort detta är mer kostnadseffektivt än motsvarande lösningar på försörjningssidan. Detta bör bidra till möjligheten att utnyttja de många fördelarna med energieffektivitet för samhället i Europa, särskilt för dess medborgare och företag.
- (3) Europeiska rådet fastställde i oktober 2014 ett energieffektivitetsmål på 27 % för 2030, med en översyn senast 2020 "med siktet inställt på en unionsnivå på 30 %". I december 2015 uppmanade Europaparlamentet kommissionen att även utvärdera genomförbarheten av ett energieffektivitetsmål på 40 % för samma tidsperiod. Det är därför lämpligt att se över och ändra direktivet för att anpassa det till perspektivet mot 2030.

---

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/27/EU av den 25 oktober 2012 om energieffektivitet, om ändring av direktiven 2009/125/EG och 2010/30/EU och om upphävande av direktiven 2004/8/EG och 2006/32/EG (EUT L 315, 14.11.2012, s. 1).

- (4) Det finns inga bindande mål på nationell nivå med perspektiv mot 2030. Det bör tydligt anges, i form av ett bindande mål på 30 %, att unionen måste uppnå sina energieffektivitetsmål på EU-nivå, uttryckta i primär- och slutlig energianvändning, år 2020 och 2030. Detta klargörande på EU-nivå bör inte begränsa medlemsstaterna eftersom deras frihet behålls så att de kan fastställa sina nationella bidrag baserade på antingen primär- eller slutlig energianvändning, primär- eller slutlig energibesparing eller energiintensitet. Medlemsstaterna bör fastställa sina nationella vägledande energieffektivitetsbidrag med hänsyn till att unionens energianvändning 2030 får vara högst 1 321 Mtoe primärenergi och/eller högst 987 Mtoe slutlig energi. Detta betyder att användningen av primärenergi i unionen bör minska med 23 % och att användningen av slutlig energi i unionen bör minska med 17 %, båda i jämförelse med nivåerna för 2005. En regelbunden utvärdering av framstegen i riktning mot att uppnå unionsmålet för 2030 är nödvändig, och ingår i lagstiftningsförslaget om styrningen av energiunionen.
- (5) Medlemsstaternas skyldighet att upprätta långsiktiga strategier för att få till stånd investeringar i renovering av det nationella byggnadsbeståndet och anmäla dem till kommissionen bör tas bort från direktiv 2012/27/EU och läggas till Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU¹ där det passar ihop med långsiktiga planer för näro-nollenergibyggnader och minskning av koldioxidutsläpp från byggnader.
- (6) Med tanke på ramen för klimat- och energipolitiken för 2030 bör energisparplikten förlängas bortom 2020. En förlängning av åtagandeperioden bortom 2020 skulle skapa ökad stabilitet för investerare och därmed uppmuntra till långsiktiga investeringar och långsiktiga energieffektivitetsåtgärder, såsom renovering av byggnader.

---

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/31/EU av den 19 maj 2010 om byggnaders energiprestanda (EUT L 153, 18.6.2010, s. 13).

- (7) Medlemsstaterna är skyldiga att uppnå ett kumulativt krav på energibesparingar vid slutanvändning för hela pliktperioden som motsvarar de "nya" besparingarna på 1,5 % av den årliga energiförsäljningen. Detta krav kan uppfyllas genom att nya politiska åtgärder som antas under den nya pliktperioden från den 1 januari 2021 till den 31 december 2030 eller av nya enskilda åtgärder till följd av politiska åtgärder som antagits före eller under den föregående perioden, men för vilka de enskilda åtgärder som leder till energibesparingar faktiskt införs under den nya perioden.
- (7a) Det skulle dock vara oproportionerligt att ställa ett sådant krav på små ömedlemsstater. Energimarknaden i dessa medlemsstater uppvisar faktiskt särskilda egenskaper som i väsentlig grad begränsar vilka åtgärder som finns tillgängliga för att uppfylla energisparplikten, såsom förekomsten av en enda eldistributör, avsaknad av naturgasnät och nät för fjärrvärme och fjärrkyla samt oljedistributionsbolagens begränsade storlek. Dessa särskilda egenskaper förvärras av energimarknadens begränsade storlek i dessa medlemsstater. De små ömedlemsstaterna bör därför endast vara skyldiga att uppnå ett kumulativt krav på energibesparingar vid slutanvändning som motsvarar 0,8 % av den årliga energiförsäljningen för perioden 2021–2030.
- (8) Långsiktiga åtgärder för energieffektivitet kommer att fortsätta att åstadkomma energibesparingar efter 2020, men för att bidra till EU:s energieffektivitetsmål för 2030 bör dessa åtgärder leda till nya besparingar efter 2020. Å andra sidan får energibesparingar som uppnåtts efter den 31 december 2020 inte räknas med vid beräkningen av den kumulativa besparing som krävs för perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020.

- (9) Nya besparingar bör gå utöver den vanliga verksamheten så att besparingar som skulle ha inträffat under alla omständigheter inte kan åberopas. För att beräkna effekten av de införda åtgärderna får endast nettobesparingar räknas, uppmätta som förändringar av energianvändningen som är direkt hänförliga till energieffektivitetsåtgärden i fråga. För att beräkna nettobesparingar bör medlemsstaterna upprätta ett referensscenario för hur situationen skulle utvecklas utan de politiska åtgärderna i fråga. De politiska åtgärderna bör utvärderas mot detta fastställda referensscenario. Medlemsstaterna bör ta hänsyn till att andra politiska åtgärder kan vidtas inom samma tidsram och att även dessa kan ha en inverkan på energibesparingar, så att inte alla förändringar som observerats sedan införandet av den politiska åtgärd som ska utvärderas kan hänföras endast till denna åtgärd. För att säkerställa att kravet på väsentlighet uppfylls bör åtgärderna från förpliktade, deltagande eller bemyndigade parter faktiskt bidra till att de åberopade besparingarna uppnås.

- (10) Energibesparingar till följd av tillämpningen av unionslagstiftning får inte åberopas såvida inte åtgärden i fråga går utöver det minimum som krävs enligt unionslagstiftningen i fråga, oavsett om detta sker genom fastställande av mer ambitiösa energieffektivitetskrav på nationell nivå eller genom åtgärdens inverkan. Samtidigt som det konstateras att renovering av byggnader är en väsentlig och långsiktig faktor för ökade energibesparingar är det nödvändigt att klargöra att alla besparingar till följd av åtgärder för att främja renovering av befintliga byggnader får åberopas om de utgör ett tillskott till utveckling som skulle ha skett i frånvaro av denna åtgärd, och om medlemsstaten visar att den förpliktade, deltagande eller bemyndigade parten faktiskt har bidragit till att de åberopade besparingarna uppnåtts genom åtgärden i fråga. Renovering bör anses omfatta renovering av byggnader, klimatskal och byggnadselement inbegripet installationssystem. Installation av enskild utrustning i sig ses inte som ett "system".
- (11) I enlighet med strategin för energiunionen och principerna om bättre lagstiftning, övervakning och kontroll bör bestämmelserna få större uppmärksamhet, bland annat kravet att kontrollera ett statistiskt representativt urval av åtgärder. Hänvisningar till en "statistiskt signifikant procentandel och ett representativt urval" bör förstås som ett krav på upprättande av en delmängd av en statistisk population (energibesparande åtgärder) på ett sådant sätt att den exakt avspeglar hela populationen (alla energibesparande åtgärder), och därmed gör det möjligt att dra rimliga och tillförlitliga slutsatser om samtliga åtgärder.

- (12) Förbättringar av energieffektiviteten i byggnader bör särskilt gynna konsumenter som drabbats av energifattigdom. Medlemsstaterna kan redan kräva att de förpliktade parterna inkluderar sociala mål i energibesparande åtgärder i samband med energifattigdom, och denna möjlighet bör nu utvidgas till alternativa åtgärder och omvandlas till en skyldighet, samtidigt som medlemsstaterna får full flexibilitet vad gäller storlek, omfattning och innehåll för sådana åtgärder. I enlighet med artikel 9 i fördraget bör unionens politik för energieffektivitet vara inkluderande och därför också säkerställa tillgängligheten till energieffektivitetsåtgärder för energifattiga konsumenter.
- (13) Energi som produceras från förnybar energi på eller i byggnader minskar den levererade fossila energin. En minskning av energianvändningen och användning av energi från förnybara energikällor i byggnadssektorn utgör viktiga åtgärder för att minska unionens energiberoende och utsläppen av växthusgaser, särskilt med tanke på ambitiösa klimat- och energimål för 2030 samt det övergripande åtagande som gjordes vid konferensen mellan parterna i Förenta nationernas ramkonvention om klimatförändringar (COP21) i Paris i december 2015. Vid tillämpningen av energisparplikten i artikel 7 bör medlemsstaterna därför kunna beakta energibesparingar som följer av förnybar energi som produceras på eller i byggnader för egen användning i syfte att uppfylla de energibesparingskrav som ställs på dem.

- (14) Som en del av de åtgärder som fastställs i kommissionens meddelande *En ny giv för energikonsumenterna*, inom ramen för energiunionen och strategin för uppvärmning och kylning, bör konsumenternas rätt till tydlig och aktuell information om sin energianvändning stärkas. Artiklarna 9–11 och bilaga VII i direktiv 2012/27/EU bör ändras för att möjliggöra tätare och bättre återkoppling om energianvändning när detta är tekniskt genomförbart och kostnadseffektivt med tanke på befintliga mätanordningar. Det bör klargöras att huruvida individuell mätning är kostnadseffektiv eller inte beror på om de därmed sammanhängande kostnaderna står i proportion till möjliga energibesparingar. Vid bedömningen av detta kan hänsyn tas till verkan av andra konkreta, planerade åtgärder i en viss byggnad, till exempel en kommande reovering. Det bör också klargöras att rättigheter avseende fakturering och fakturerings- eller förbrukningsinformation gäller för konsumenter av uppvärmning, kylning eller varmvatten från en central källa, även om de inte har några direkta individuella avtal med en energileverantör. Definitionen av begreppet "slutkund" kan anses inbegripa endast fysiska eller juridiska personer som köper energi grundat på ett direkt individuellt avtal med en energileverantör. I dessa bestämmelser bör därför begreppet "slutanvändare" införas för att hänvisa till en bredare grupp konsumenter. Begreppet "slutanvändare" bör, utöver slutkunder som köper uppvärmning, kylning eller varmvatten för egen användning, också omfatta boende i de enskilda enheterna i flerfamiljshus eller byggnader med flera användningsområden, där sådana enheter försörjs från en central källa och där de boende inte har några direkta eller individuella avtal med energileverantören. Termen "individuell mätning" bör avse mätning av förbrukningen i enskilda enheter i sådana byggnader. Senast den 1 januari 2020 bör nyligen installerade värmemätare och värmekostnadsfördelare kunna fjärravläsas för att säkerställa kostnadseffektivt och regelbundet tillhandahållande av förbrukningsinformation. Den nya artikel 9a avses gälla endast uppvärmning, kylning och varmvatten som tillhandahålls från en central källa. Det står medlemsstaterna fritt att besluta huruvida walk-by-/drive-by-teknik ska anses vara fjärravläsbar eller inte. Anordningar som kan fjärravläsas kräver inte tillträde till enskilda lägenheter eller enheter för avläsningen.

- (14a) För att säkerställa öppenhet och insyn avseende redovisning av individuell användning av värmeenergi och på så sätt underlätta genomförandet av individuell mätning bör medlemsstaterna offentliggöra tillämpliga nationella regler om fördelningen av kostnaden för uppvärmning, kylning och varmvattenanvändning i flerfamiljshus och byggnader med flera användningsområden. Utöver öppenheten och insynen kan medlemsstaterna vilja överväga att vidta åtgärder för att öka konkurrensen vid tillhandahållandet av tjänster för individuell mätning och på så sätt säkerställa att slutanvändarnas eventuella kostnader är rimliga.
- (15) Vissa bestämmelser om omvandling, överföring och distribution av energi i artikel 15 i direktiv 2012/27/EU bör upphöra att gälla. Översynen av regelverket på energiområdet kan leda till att medlemsstaternas skyldigheter enligt de olika energirelaterade rättsakterna kan struktureras annorlunda. Denna omstrukturering bör inte påverka medlemsstaternas skyldighet att uppfylla de väsentliga kraven i direktiv 2012/27/EU som kan återinföras, helt eller delvis, i andra rättsakter.
- (16) Som återspeglning av den tekniska utvecklingen och den allt större andelen förnybara energikällor inom elproduktionssektorn bör standardkoefficienten för besparingar i kWh el ses över för att återspegla ändringar i primärenergifaktorn (PEF) för elektricitet. Beräkningarna av PEF för el är baserade på årsmedelvärden. Redovisningsmetoden för fysiskt energiinnehåll (*Physical energy content accounting method*) används för kärnkraftsgenererad el och värme och metoden för teknisk omvandlingsverkningsgrad (*Technical conversion efficiency method*) används för produktion av el och värme från fossila bränslen och biomassa. För förnybar energi från icke-brännbara källor är metoden den direkta motsvarigheten som är baserad på tillvägagångssättet för total primärenergi (*Total primary energy approach*). För beräkning av primärenergins andel för el i kraftvärme tillämpas den metod som anges i bilaga II till direktiv 2012/27/EU. En genomsnittlig marknadsställning används snarare än en marginell. Omvandlingsverkningsgraden antas vara 100 % för icke-brännbara förnybara energikällor, 10 % för jordvärmekraftstationer och 33 % för kärnkraftverk. Total verkningsgrad för kraftvärme beräknas på grundval av de senaste statistiska uppgifterna från Eurostat. Vad beträffar systemgränser är metoden för produktens miljöavtryck (PEF) 1 för alla energikällor. Beräkningarna är baserade på den senaste versionen av Primes referensscenario. PEF-värdet är baserat på en prognos för 2020. Analysen omfattar EU:s medlemsstater och Norge. Uppgifterna för Norge är baserade på uppgifter från Entso-E.

- (17) För att säkerställa att bilagorna till direktivet och de harmoniserade referensvärden för effektivitet som avses i artikel 14.10 kan uppdateras är det nödvändigt att förlänga den delegering av befogenhet som beviljas kommissionen.
- (18) Ett krav på en allmän översyn av detta direktiv och en rapport till Europaparlamentet och rådet senast den 28 februari 2024 bör införas, för att möjliggöra en utvärdering av effektiviteten hos direktiv 2012/27/EU.
- (19) I enlighet med medlemsstaternas och kommissionens gemensamma politiska förklaring av den 28 september 2011 om förklarande dokument¹ har medlemsstaterna åtagit sig att, i de fall detta är berättigat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Med avseende på detta direktiv anser lagstiftaren att översändandet av sådana dokument är berättigat.
- (20) Direktiv 2012/27/EU bör därför ändras i enlighet med detta.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

---

¹ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

Artikel 1

Direktiv 2012/27/EU ska ändras på följande sätt:

1) Artikel 1.1 ska ersättas med följande:

"1. I detta direktiv fastställs en gemensam ram för åtgärder för främjande av energieffektivitet inom unionen, för att säkerställa att unionens överordnade energieffektivitetsmål på 20 % för 2020 och dess överordnade energieffektivitetsmål på 30 % för 2030 uppnås, och det banar väg för ytterligare förbättringar av energieffektiviteten bortom dessa datum. Genom direktivet införs bestämmelser som dels är avsedda att avlägsna hinder på energimarknaden och avhjälpa marknadsmisslyckanden som hindrar effektiviteten i försörjningen och användningen av energi, dels lägger grunden för fastställandet av vägledande nationella energieffektivitetsmål och energieffektivitetsbidrag för 2020 och 2030."

2) Artikel 3 ska ersättas med följande:

"Artikel 3

Energieffektivitetsmål

1. Varje medlemsstat ska ange ett vägledande nationellt energieffektivitetsmål för 2020, grundat på antingen primär- eller slutlig energianvändning, primär- eller slutlig energibesparing eller energiintensitet. Medlemsstaterna ska anmäla dessa mål till kommissionen i enlighet med artikel 24.1 och del 1 i bilaga XIV. När de gör detta ska de också uttrycka dessa mål som en absolut nivå av primärenergianvändning och slutlig energianvändning 2020 och förklara hur och utifrån vilka data detta har beräknats.

När medlemsstaterna fastställer dessa mål ska de beakta

- a) att unionens energianvändning 2020 får vara högst 1 483 Mtoe primärenergi eller högst 1 086 Mtoe slutlig energi,
- b) de åtgärder som anges i detta direktiv,

- c) de åtgärder som antagits för att nå de nationella energibesparingsmål som antagits i enlighet med artikel 4.1 i direktiv 2006/32/EG beaktas, och
- d) andra åtgärder för att främja energieffektiviteten inom medlemsstaterna och på unionsnivå.

När medlemsstaterna fastställer dessa mål får de också beakta nationella omständigheter som påverkar användningen av primärenergi, såsom

- a) återstående potential för kostnadseffektiva energibesparingar,
- b) bruttonationalproduktens utveckling och prognos,
- c) förändringar i importen och exporten av energi,
- d) utveckling av alla förnybara energikällor, kärnenergi, avskiljning och lagring av koldioxid, och
- e) s.k. tidiga åtgärder.

2. Senast den 30 juni 2014 ska kommissionen bedöma vilka framsteg som gjorts och sannolikheten för att unionen 2020 ska kunna uppnå en primärenergianvändning på högst 1 483 Mtoe och/eller en slutlig energianvändning på högst 1 086 Mtoe.

3. Vid den bedömning som avses i punkt 2 ska kommissionen

- a) summera medlemsstaternas inrapporterade nationella vägledande energieffektivitetsmål,
- b) bedöma om summan av de målen kan anses utgöra en tillförlitlig fingervisning om huruvida unionen som helhet är på rätt väg, med hänsyn tagen till utvärderingen av den första årliga rapporten i enlighet med artikel 24.1 och till utvärderingen av de nationella handlingsplanerna för energieffektivitet i enlighet med artikel 24.2,

- c) ta hänsyn till en kompletterande analys, på grundval av
  - i) en bedömning av de framsteg som gjorts i fråga om energianvändning och energianvändning i förhållande till ekonomisk verksamhet på unionsnivå, däribland framsteg i fråga om effektiv energiförsörjning i medlemsstater som baserat sina nationella vägledande mål på slutlig energianvändning eller slutliga energibesparingar, bland annat framsteg som beror på att dessa medlemsstater följt kapitel III i detta direktiv,
  - ii) resultat av modelleringsverksamhet avseende framtida energianvändningstendenser på unionsnivå,
- d) jämföra resultaten enligt leden a–c med den energianvändning som skulle behövas för att uppnå en energianvändning 2020 på högst 1 483 Mtoe primärenergianvändning och/eller högst 1 086 Mtoe slutlig energianvändning.

3a. Kommissionen ska senast den 31 oktober 2022 bedöma huruvida unionen har uppnått sina överordnade mål för 2020.

4. Varje medlemsstat ska fastställa vägledande nationella energieffektivitetsbidrag i riktning mot unionens mål för 2030 som avses i artikel 1.1, i enlighet med artiklarna [4] och [6] i förordning (EU) XX/20XX [Styrningen av energiunionen]. Medlemsstaterna ska, när de fastställer sina nationella vägledande energieffektivitetsbidrag, ta hänsyn till att unionens energianvändning 2030 får vara högst 1 321 Mtoe primärenergi och/eller högst 987 Mtoe slutlig energi. Medlemsstaterna ska anmäla dessa bidrag till kommissionen som en del av sina integrerade nationella energi- och klimatplaner, i enlighet med det förfarande som fastställs i artiklarna [3] och [7]–[11] i förordning (EU) XX/20XX [Styrningen av energiunionen].".

3) Artikel 7 ska ersättas med följande:

"Artikel 7

Energisparplikt

1. Medlemsstaterna ska uppnå en ackumulerad energibesparing vid slutanvändning som minst motsvarar följande:

- a) Nya besparingar varje år från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020 på 1,5 % i volym av den årliga energiförsäljningen till slutkunder, som genomsnitt för den senaste treårsperioden före den 1 januari 2013.
- b) Nya besparingar varje år
  - från och med den 1 januari 2021 till och med den 31 december 2025 på 1,5 % i volym av den årliga energiförsäljningen till slutkunder, som genomsnitt för den senaste treårsperioden före den 1 januari 2019,
  - från och med den 1 januari 2026 till och med den 31 december 2030 på 1,0 % i volym av den årliga energiförsäljningen till slutkunder, som genomsnitt för den senaste treårsperioden före den 1 januari 2019.

Små ömedlemsstater ska undantagsvis uppnå nya besparingar varje år från och med den 1 januari 2021 till och med den 31 december 2030 som motsvarar 0,8 % i volym av den årliga energiförsäljningen till slutkunder, som genomsnitt för den senaste treårsperioden före den 1 januari 2019.

Vid tillämpning av led b, och utan att det påverkar tillämpningen av punkterna 2 och 3, får medlemsstaterna räkna energibesparingar som följer av nya politiska åtgärder som införts efter den 31 december 2020 eller tidigare, förutsatt att dessa åtgärder leder till nya enskilda åtgärder som vidtas efter den 31 december 2020.

Den energivolym som säljs och som används i transporter får helt eller delvis undantas från dessa beräkningar.

Medlemsstaterna ska bestämma hur den beräknade mängden nya besparingar ska fördelas över varje period som avses i leden a och b, förutsatt att de totala kumulativa besparingar som krävs har uppnåtts i slutet av varje period.

2. Med förbehåll för punkt 3 får varje medlemsstat
  - a) genomföra den beräkning som krävs enligt led a i punkt 1 med användning av värdena 1 % för 2014 och 2015, 1,25 % för 2016 och 2017, och 1,5 % för 2018, 2019 och 2020,
  - b) vid beräkningen helt eller delvis undanta den energi som säljs och används vid sådana industriella verksamheter som förtecknas i bilaga I till direktiv 2003/87/EG,
  - c) låta energibesparingar som uppnås i energiomvandlings-, distributions- och överföringssektorerna, inklusive infrastruktur för effektiv fjärrvärme och fjärrkyla, till följd av genomförandet av de krav som anges i artiklarna 14.4, 14.5 b, 15.1–15.6 och 15.9 räknas som sådana energibesparingar som krävs enligt punkt 1,
  - d) räkna energibesparingar till följd av nya enskilda åtgärder som genomförts sedan den 31 december 2008, som fortsätter att ha verkan 2020 och senare, och som kan mätas och verifieras, som sådana energibesparingar som avses i punkt 1,
  - e) räkna energibesparingar som följer av nya politiska åtgärder förutsatt att det kan visas att dessa åtgärder leder till enskilda åtgärder som vidtas efter den 1 januari 2018 och före den 31 december 2020 och som leder till besparingar efter den 31 december 2020,
  - f) från beräkningen av det energibesparingskrav som avses i punkt 1 undanta 30 % av den kontrollerbara mängd energi som produceras på eller i byggnader för eget bruk till följd av politiska åtgärder för att främja nyinstallation av förnybar energiteknik.

3. Samtliga de alternativ som valts enligt punkt 2 får sammanlagt uppgå till högst 35 % av den mängd energibesparingar som avses i punkt 1. Medlemsstaterna ska tillämpa och beräkna effekten av de alternativ som valts för de perioder som avses i punkt 1 a och b separat:

- a) Vid beräkningen av den mängd energibesparingar som krävs för den period som avses i punkt 1 a får medlemsstaterna använda sig av punkt 2 a, b, c och d.
- b) Vid beräkningen av den mängd energibesparingar som krävs för den period som avses i punkt 1 b får medlemsstaterna använda sig av punkt 2 b, c och d, om enskilda åtgärder i den mening som avses i led d fortsätter att ha en kontrollerbar och mätbar inverkan efter den 31 december 2020.

4. Energibesparingar som uppnåtts efter den 31 december 2020 får inte räknas med vid beräkningen av de kumulativa besparingar som krävs för perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020.

4a. Medlemsstater vars kumulativa energibesparingar överstiger de besparingar som krävs för perioden från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020 får räkna med eventuella överskottsbesparingar vid beräkningen av de kumulativa energibesparingar som krävs för perioden till och med den 31 december 2030.

4b. Medlemsstaterna får tillåta förpliktade parter att räkna besparingar under ett visst år som om de i stället uppnåtts under något av de fyra föregående eller tre följande åren, dock ej längre än till utgången av de pliktperioder som anges i punkt 1, förutsatt att överskottsbesparingar av energi som uppnås från och med den 1 januari 2014 till och med den 31 december 2020 får räknas för uppfyllande av skyldigheterna mellan den 1 januari 2021 och den 31 december 2030.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att de besparingar som följer av politiska åtgärder som avses i artiklarna 7a, 7b och 20.6 beräknas i enlighet med bilaga V.

6. Medlemsstaterna ska uppnå de erforderliga energibesparingarna enligt punkt 1, antingen genom att inrätta ett kvotpliktsystem för energieffektivitet som avses i artikel 7a eller genom att anta alternativa åtgärder som avses i artikel 7b. Medlemsstaterna får kombinera ett kvotpliktsystem för energieffektivitet med alternativa politiska åtgärder.

6a. Vid utformningen av sådana politiska åtgärder som avses i artiklarna 7a och 7b ska medlemsstaterna ta hänsyn till behovet av att lindra energifattigdomen i enlighet med de kriterier som medlemsstaterna definierat och med beaktande av sin befintliga praxis på området¹.

7. Medlemsstaterna ska visa att energibesparingar inte räknas dubbelt i de fall där inverkan av politiska åtgärder eller enskilda åtgärder överlappar varandra."

8. Senast den 30 juni 2024 ska kommissionen bedöma de framsteg som gjorts i förhållande till de överordnade målen i artikel 3.4 och om det värde som anges i punkt 1 b andra strecksatsen mot bakgrund av detta bör höjas till 1,5 % för perioden 2026–2030. I lämpliga fall ska kommissionen lägga fram ett lagstiftningsförslag i detta syfte.

4) Följande artiklar 7a och 7b ska införas:

---

¹ Beroende på resultatet av diskussionerna om artikel 29 i direktiv [XXXX] om gemensamma regler för den inre marknaden för el kan en hänvisning till det direktivet bli aktuell.

"Artikel 7a

Kvotpliktsystem för energieffektivitet

1. Om medlemsstater beslutar sig för att uppfylla sina skyldigheter när det gäller att uppnå den mängd besparingar som krävs enligt artikel 7.1 genom ett kvotpliktsystem för energieffektivitet ska de säkerställa att förpliktade parter som avses i punkt 2 och som bedriver verksamhet inom varje medlemsstats territorium, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 7.2, uppnår det mål med en ackumulerad energibesparing i slutanvändningsledet som fastställs i artikel 7.1.
2. Medlemsstaterna ska på grundval av objektiva och icke-diskriminerande kriterier utse förpliktade parter bland energidistributörer och/eller företag som säljer energi i detaljistledet och bedriver verksamhet inom medlemsstatens territorium, och får inbegripa drivmedelsdistributörer eller drivmedelsåterförsäljare som bedriver verksamhet inom medlemsstatens territorium. Mängden energibesparingar som behövs för att fullgöra skyldigheten ska uppnås av de förpliktade parterna bland slutkunderna, utsedda av medlemsstaten, oberoende av den beräkning som görs enligt artikel 7.1, eller, om medlemsstaterna så beslutar, med hjälp av certifierade besparingar som härrör från andra parter, i enlighet med vad som anges i punkt 5 b.
3. Medlemsstaterna ska uttrycka mängden energibesparingar som krävs av varje förpliktad part som antingen slutlig energianvändning eller primärenergianvändning. Den metod som väljs för att uttrycka den mängd energibesparingar som krävs ska även användas för att beräkna de besparingar som de förpliktade parterna åberopar. De omvandlingsfaktorer som anges i bilaga IV ska tillämpas.
4. Medlemsstaterna ska införa system för mätning, kontroll och verifiering, inom ramen för vilka minst en statistiskt signifikant andel och ett representativt urval av de åtgärder för förbättrad energieffektivitet som införs av de förpliktade parterna verifieras. Denna mätning, kontroll och verifiering ska göras oberoende av de förpliktade parterna.

5. Inom kvotpliktsystemet för energieffektivitet gäller följande för medlemsstaterna:
  - a) [utgår]
  - b) De får tillåta förpliktade parter att gentemot sin skyldighet medräkna certifierade energibesparingar som uppnåtts av leverantörer av energitjänster eller andra tredje parter, inklusive i de fall där förpliktade parter genom andra statligt godkända organ eller genom offentliga myndigheter främjar åtgärder som eventuellt inbegriper formella partnerskap och eventuellt kombineras med andra finansieringskällor. Om medlemsstaterna medger detta, ska de säkerställa att det finns en godkännandeprocess som är tydlig, transparent och öppen för alla marknadsaktörer och som syftar till att minimera certifieringskostnaderna.
6. Medlemsstaterna ska en gång om året offentliggöra de energibesparingar som uppnåtts av varje förpliktad part eller av varje delkategori av förpliktade parter och sammanlagt inom ramen för kvotpliktsystemet.

Artikel 7b

Alternativa politiska åtgärder

1. Medlemsstater som beslutar sig för att uppfylla sina skyldigheter när det gäller att uppnå de besparingar som krävs enligt artikel 7.1 genom alternativa politiska åtgärder ska säkerställa att de energibesparingar som krävs enligt artikel 7.1 uppnås bland slutkunderna.
2. [utgår]
3. För alla åtgärder utom de som avser beskattningsåtgärder ska medlemsstaterna införa system för mätning, kontroll och verifiering, inom ramen för vilka minst en statistiskt signifikant andel och ett representativt urval av de åtgärder för förbättrad energieffektivitet som införs av de deltagande eller bemyndigade parterna verifieras. Denna mätning, kontroll och verifiering ska göras oberoende av de deltagande eller bemyndigade parterna."

5) Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Titeln ska ersättas med följande:

"Mätning för gas".

b) I punkt 1 ska första stycket ersättas med följande:

"Medlemsstaterna ska säkerställa att slutanvändare av naturgas, så långt det är tekniskt möjligt, ekonomiskt rimligt och proportionerligt i förhållande till möjliga energibesparingar, har individuella mätare som till ett konkurrenskraftigt pris korrekt visar slutanvändarens faktiska energianvändning och ger information om faktisk användningstid."

c) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:

"När och i den utsträckning som medlemsstaterna genomför system för smarta mätare och inför smarta mätare för naturgas i enlighet med direktiv 2009/73/EG."

ii) Leden c och d ska utgå.

d) Punkt 3 ska utgå.

6) Följande artiklar ska införas som artiklarna 9a, 9b och 9c:

"Artikel 9a

Mätare för uppvärmning, kylning och varmvatten för hushållsbruk

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att slutkunderna för fjärrvärme, fjärrkyla och varmvatten för hushållsbruk tillhandahålls mätare som till ett konkurrenskraftigt pris korrekt visar slutkundens faktiska energianvändning.

När en byggnad försörjs med värme, kyla eller varmvatten från en central källa som försörjer flera byggnader, eller från ett nät för fjärrvärme eller fjärrkyla, ska en mätare installeras vid värmeväxlaren eller leveranspunkten.

Artikel 9b

Individuell mätning och kostnadsfördelning för uppvärmning, kylning och varmvatten för hushållsbruk

1. I flerfamiljshus och byggnader med flera användningsområden som har en central värme-/kylkälla, eller som försörjs från fjärrvärme- och fjärrkylsystem, ska individuella mätare installeras för att mäta användningen av värme eller kyla eller varmvatten i varje byggnadsenhet, där det är tekniskt möjligt och kostnadseffektivt i proportion till möjliga energibesparingar.

När användning av individuella mätare inte är tekniskt genomförbart eller kostnadseffektivt för att mäta värme i varje byggnadsenhet, ska individuella värmekostnadsfördelare användas för att mäta energianvändningen i varje radiator, om inte medlemsstaten i fråga visar att det inte skulle vara kostnadseffektivt att installera sådana värmekostnadsfördelare. I dessa fall får alternativa kostnadseffektiva metoder för mätning av användningen övervägas. De generella kriterierna, metoderna och/eller förfarandena för att fastställa avsaknad av teknisk genomförbarhet och kostnadseffektivitet ska tydligt anges och offentliggöras av varje medlemsstat.

2. I nya flerfamiljshus och i bostadsdelen av nya byggnader med flera användningsområden ska, om dessa har en central värmekälla för varmvatten eller försörjs från fjärrvärmesystem, trots vad som sägs i punkt 1, individuella mätare installeras för varmvatten.

3. För flerfamiljshus och byggnader med flera användningsområden som försörjs med fjärrvärme eller fjärrkyla, eller där gemensamma värme- eller kylsystem för sådana hus dominerar, ska medlemsstaterna på ett transparent sätt offentliggöra tillämpliga nationella regler för fördelningen av kostnaden för uppvärmning, kylning och varmvattenanvändning i sådana byggnader, för att säkerställa öppenhet och insyn samt korrekt redovisning av individuell användning. Sådana regler ska, där det är lämpligt, inkludera riktlinjer för fördelningen av kostnaden för värme- och/eller varmvattenanvändningen enligt följande:

- a) varmvatten för hushållsbruk,
- b) värme från byggnadsinstallationer och för uppvärmning av gemensamma ytor (trappuppgångar och korridorer med radiatorer),
- c) uppvärmning av lägenheter.

Artikel 9c

Krav på fjärravläsning

1. Mätare och värmekostnadsfördelare i enlighet med artiklarna 9a och 9b, som är installerade den 1 januari 2020 eller senare [eller datumet för införlivande, om det infaller senare] ska utgöras av anordningar som kan fjärravläsas. Villkoren för teknisk genomförbarhet och kostnadseffektivitet i artikel 9b.1 första och andra stycket ska fortsätta att gälla.

2. Mätare och värmekostnadsfördelare som redan har installerats men som inte kan fjärravläsas ska utrustas med denna förmåga eller ersättas med anordningar som kan fjärravläsas senast den xxxx [tio år efter detta direktivs ikraftträdande], om inte medlemsstaten i fråga visar att detta inte är kostnadseffektivt."

7) Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Titeln ska ersättas med följande:

"Faktureringsinformation för gas".

b) Punkt 1 första stycket ska ersättas med följande:

"1. När slutanvändarna inte har smarta mätare som avses i direktiv 2009/73/EG ska medlemsstaterna, senast den 31 december 2014, säkerställa korrekt faktureringsinformation baserad på faktisk användning i enlighet med punkt 1.1 i bilaga VII, för gas, i de fall där det är tekniskt möjligt och ekonomiskt försvarbart."

c) I punkt 2 ska första stycket ersättas med följande: "

"Mätare som installerats i enlighet med direktiv 2009/73/EG ska möjliggöra korrekt faktureringsinformation baserad på faktisk användning. Medlemsstaterna ska se till att slutanvändarna på ett enkelt sätt kan få tillgång till kompletterande information om historisk användning som möjliggör detaljerad kontroll."

8) Följande artikel ska införas som artikel 10a:

"Artikel 10a

Fakturerings- och förbrukningsinformation för uppvärmning, kylning och varmvatten för hushållsbruk

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att fakturerings- och förbrukningsinformation, där mätare eller värmekostnadsfördelare finns installerade, är korrekt och baserad på faktisk förbrukning eller avläsningar av värmekostnadsfördelare, i enlighet med punkterna 1 och 2 i bilaga VIIa, för alla slutkonsumenter, dvs. för fysiska eller juridiska personer som köper uppvärmning, kylning eller varmvatten för egen slutanvändning, eller fysiska eller juridiska personer som är inhysta i eller använder en enskild byggnad eller en enhet i ett flerfamiljshus eller en byggnad med flera användningsområden som försörjs med uppvärmning, kylning eller varmvatten från en central källa, och som inte har några individuella avtal med energileverantören.

Utom i fallet med individuell mätning av förbrukning som baseras på värmekostnadsfördelare i enlighet med artikel 9b får denna skyldighet, om en medlemsstat föreskriver det, fullgöras med hjälp av ett system med regelbunden självavläsning av slutkunden eller slutanvändaren som meddelar avläsningarna från sin mätare. Fakturering ska inte baseras på uppskattad användning eller en schablonavgift, annat än i de fall där slutkunden eller slutanvändaren inte har uppgett någon mätaravläsning för ett visst faktureringsintervall.

Medlemsstaterna ska besluta vem som bör vara ansvarig för att tillhandahålla den information som avses i punkt 1 till de slutanvändare som inte har något direkt eller individuellt avtal med en energileverantör.

2. Medlemsstaterna

- a) ska kräva att, om information om slutanvändarens energifakturor och historiska användning eller avläsningar av värmekostnadsfördelare finns tillgänglig, den på begäran av slutanvändaren görs tillgänglig för en av slutanvändaren utsedd leverantör av energitjänster,
- b) ska säkerställa att slutkunderna kan välja elektronisk faktureringsinformation och e-faktura och att de på begäran får en klar och tydlig förklaring till hur fakturan har upprättats, särskilt om fakturorna inte är grundade på faktisk förbrukning,
- c) ska säkerställa att lämplig information tillhandahålls tillsammans med fakturan, baserad på faktisk användning eller avläsning av värmekostnadsfördelare, för alla slutanvändare i enlighet med punkt 3 i bilaga VIIa,
- d) får föreskriva att tillhandahållandet av faktureringsinformation, på slutkundens begäran, inte ska anses utgöra en betalningsbegäran. I sådana fall ska medlemsstaterna säkerställa att det erbjuds flexibla arrangemang för den faktiska betalningen."

9) Artikel 11 ska ändras på följande sätt:

a) Titeln ska ersättas med följande:

"Kostnad för tillgång till mätnings- och faktureringsinformation för gas".

b) Punkt 2 ska utgå.

10) Följande artikel ska införas som artikel 11a:

"Artikel 11a

Kostnad för tillgång till mätnings-, fakturerings- och förbrukningsinformation för uppvärmning, kylning och varmvatten för hushållsbruk

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att slutanvändarna får alla sina fakturor och sin faktureringsinformation om energianvändning utan kostnad och att slutanvändarna kostnadsfritt och på lämpligt sätt även kan få tillgång till uppgifter om sin användning.
2. Trots vad som sägs i punkt 1 ska fördelningen av kostnaderna för faktureringsinformationen om den individuella användningen av uppvärmning, kylning och varmvatten i flerfamiljshus och byggnader med flera användningsområden enligt artikel 9b göras utan vinstsyfte. Kostnader som härrör från överlåtandet av denna uppgift till en tredje part, till exempel en tjänsteleverantör eller den lokala energileverantören, inklusive mätning, fördelning och redovisning avseende faktisk individuell användning i sådana byggnader, får överföras till slutanvändarna, om dessa kostnader är rimliga.
3. I syfte att säkerställa rimliga kostnader för tjänster för individuell mätning enligt punkt 2 får medlemsstaterna stimulera konkurrensen inom denna tjänstesektor genom att vidta lämpliga åtgärder, till exempel att rekommendera eller på annat sätt främja användningen av upphandling och/eller användning av driftskompatibla anordningar som underlättar byte mellan tjänsteleverantörer."

11) Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 5 ska ändras på följande sätt:

i) Första och andra stycket ska utgå.

ii) Tredje stycket ska ersättas med följande:

"Systemansvariga för överföringssystem och systemansvariga för distributionssystem ska uppfylla de krav som fastställs i bilaga XII."

b) Punkt 8 ska utgå.

11a) I artikel 20.6 ska hänvisningen till artikel 7.1 ändras till artikel 7a.

12) Artikel 23 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ersättas med följande:

"2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artikel 22 ska ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 4 december 2017. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av femårsperioden. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga."

b) Följande punkt 4 ska läggas till:

"4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet om bättre lagstiftning av den 13 april 2016."

c) punkterna 4 och 5 ska betecknas punkterna 5 respektive 6.

13) I artikel 24 ska följande punkt 12 läggas till:

"12. Kommissionen ska utvärdera detta direktiv senast den 28 februari 2024, och därefter vart femte år, och ska överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet. I rapporten ska särskilt utredas om slutdatumet i artikel 7.1 b ska ändras och om kraven och den alternativa metoden i artikel 5 ska anpassas efter 2030. Rapporten ska, om så är lämpligt, åtföljas av förslag till ytterligare åtgärder."

14) Bilagorna ska ändras i enlighet med bilagan till detta direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna ska senast den XXXX [*ange här datumet 24 månader efter detta direktivs ikraftträdande*] sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska till kommissionen genast överlämna texten till dessa bestämmelser.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationella författningar som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 4

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande

BILAGA

till förslag till EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV om ändring av direktiv
2012/27/EU om energieffektivitet

BILAGA

1. Bilagorna IV och V ska ändras på följande sätt:
  - a) I bilaga IV ska fotnot 3 ersättas med följande: "(3) Tillämpas när energibesparingarna beräknas i primärenergitermer med hjälp av en bottom-up-strategi som grundar sig på slutlig energianvändning. För besparingar i kWh el får medlemsstaterna använda en standardkoefficient på 2,0. Medlemsstaterna får tillämpa en annan koefficient om de kan motivera detta."
  - b) Bilaga V ska ersättas med följande:

"Bilaga V

**Gemensamma metoder och principer för att beräkna inverkan av kvotpliktsystem
för energieffektivitet eller andra politiska åtgärder enligt artiklarna 7.1, 7.2, 7a, 7b
och 20.6**

1. Metoder för att beräkna andra energibesparingar än de som följer av beskattningsåtgärder som avses i artiklarna 7.1, 7.2, 7a, 7b och 20.6.

Förpliktade, deltagande eller bemyndigade parter eller genomförande offentliga myndigheter får använda följande metoder för att beräkna energibesparingar:

- a) Förmodade besparingar i förhållande till resultaten av tidigare, oberoende kontrollerade energiförbättringar i liknande anläggningar. Den generiska metoden kallas förhandsbedömning (ex ante).

- b) Uppmätta besparingar, där besparingarna från insättandet av en åtgärd, eller av ett åtgärdspaket, fastställs genom registrering av den faktiskt minskade energianvändningen, med beaktande av faktorer som additionalitet, nyttjande, produktionsnivåer och väder vilka kan påverka förbrukningen. Den generiska metoden kallas efterhandsbedömning (ex post).
  - c) Skattade besparingar, där tekniska bedömningar av besparingar används. Denna metod får bara användas om det är svårt eller oproportionerligt dyrt att fastställa solida uppmätta data för en särskild anläggning, t.ex. vid byte till en kompressor eller elmotor som har en annan kWh-klassificering än den för vilken oberoende information om besparingar har uppmätts, eller om dessa bedömningar baseras på metoder och riktmärken som fastställts i medlemsstaterna och görs av kvalificerade eller ackrediterade experter som är oberoende av de berörda förpliktade, deltagande eller bemyndigade parterna.
  - d) Undersökningsbaserade besparingar, där användarnas respons på råd, informationskampanjer, märknings- eller certifieringssystem eller smarta mätare fastställs. Denna metod får bara användas för besparingar som följer av förändringar i användarbeteendet.
2. Vid fastställande av energibesparingar för en energieffektivitetsåtgärd enligt artiklarna 7.1, 7.2, 7a, 7b och 20.6 ska följande principer tillämpas:
- a) Det måste kunna visas att besparingarna går längre än de som skulle ha genomförts i vilket fall som helst utan de förpliktade, deltagande eller bemyndigade parternas och/eller de genomförande myndigheternas verksamhet. För att fastställa vilka besparingar som kan åberopas som mer långtgående ska medlemsstaterna beakta hur förbrukningen och efterfrågan på energi skulle utvecklas i avsaknad av den politiska åtgärden i fråga.

- b) Besparingar till följd av genomförande av tvingande unionslagstiftning betraktas som besparingar som skulle ha inträffat under alla omständigheter och får därmed inte åberopas enligt artikel 7.1. Genom undantag kan besparingar som rör befintliga byggnader åberopas enligt artikel 7.1 förutsatt att det krav på väsentlighet som avses i punkt 3 h säkerställs. Besparingar till följd av genomförande av nationella minimikrav som fastställts för nya byggnader före införlivandet av direktiv 2010/31/EU kan åberopas enligt punkt 1 a i artikel 7.1 a, förutsatt att det krav på väsentlighet som avses i punkt 3 h säkerställs.
- c) Besparingar får medräknas endast om de överstiger följande nivåer:
- i) Unionens utsläppsnormer för nya personbilar och nya lätta nyttofordon till följd av genomförandet av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 443/2009¹ och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 510/2011².
  - ii) Unionens krav avseende avlägsnande från marknaden av vissa energirelaterade produkter till följd av genomförandet av genomförandeåtgärder enligt direktiv 2009/125/EG.
- d) Politik i syfte att uppmuntra till högre energieffektivitet hos produkter, utrustning, byggnader och byggnadselement, processer eller marknader är tillåten.

---

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 443/2009 av den 23 april 2009 om utsläppsnormer för nya personbilar som del av gemenskapens samordnade strategi för att minska koldioxidutsläppen från lätta fordon (EUT L 140, 5.6.2009, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 510/2011 av den 11 maj 2011 om fastställande av utsläppsnormer för nya lätta nyttofordon som ett led i unionens samordnade strategi för att minska koldioxidutsläppen från lätta fordon (EUT L 145, 31.5.2011, s. 1).

- dd) Energibesparingar till följd av politiska åtgärder för att främja införande av småskalig förnybar energiteknik på eller i byggnader är godtagbara och ska kunna tas i beaktande för uppfyllande av energibesparingskraven i artikel 7.1. i den mån de bidrar till att minska energiförsäljningen till slutkunder i byggnaden och i förhållande till den volym primärenergi som sparas. Beräkningen av besparingar ska överensstämma med kraven i denna bilaga.
- e) För politiska åtgärder som påskyndar inverkan från effektivare produkter och fordon får en fullständig medräkning åberopas under förutsättning att det kan visas att inverkan uppstår före utgången av den genomsnittliga förväntade livslängden för produkten eller fordonet, eller före det att produkten eller fordonet vanligen skulle ha ersatts, och besparingar får endast åberopas för perioden fram till utgången av den genomsnittliga förväntade livslängden hos den produkt eller det fordon som ska ersättas.
- f) Som stöd till inverkan från energieffektivitetsåtgärder ska medlemsstaterna när så är relevant säkerställa att kvalitetsnormerna för produkter, tjänster och insättande av åtgärder bibehålls, eller införs i de fall sådana normer inte finns.
- g) För att ta hänsyn till klimatvariationer mellan regioner får medlemsstaterna välja att justera besparingarna till ett standardvärde eller medge olika energibesparingar i enlighet med temperaturvariationerna mellan regionerna.

- h) Beräkningen av energibesparingar ska ta hänsyn till åtgärdernas livslängd. Detta får göras genom att räkna de besparingar som varje enskild åtgärd kommer att uppnå mellan datumet för genomförande och den 31 december 2020 eller den 31 december 2030, beroende på vad som är lämpligt. Alternativt får medlemsstaterna anta en annan metod som uppskattas uppnå minst samma totala mängd besparingar. Om andra metoder används ska medlemsstaterna säkerställa att den totala mängd energibesparingar som beräknas genom att använda dessa andra metoder inte överstiger den mängd energibesparingar som skulle ha blivit resultatet av beräkningen om man räknar de besparingar som varje enskild åtgärd kommer att uppnå mellan datumet för genomförande och den 31 december 2020 eller den 31 december 2030, beroende på vad som är lämpligt.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att följande krav på politiska åtgärder som vidtagits enligt artikel 7b och artikel 20.6 uppfylls:
- a) Politiska åtgärder eller enskilda åtgärder ger kontrollerbara energibesparingar för slutanvändning.
  - b) Ansvarsuppgifterna för varje deltagande part, bemyndigade part eller genomförande offentlig myndighet, beroende på vad som är tillämpligt, är tydligt definierade.
  - c) De energibesparingar som har uppnåtts eller som ska uppnås fastställs på ett klart och tydligt sätt.
  - d) Den mängd energibesparingar som krävs eller som ska uppnås genom den politiska åtgärden uttrycks som antingen slutlig energianvändning eller primärenergianvändning, med användning av de omvandlingsfaktorer som anges i bilaga IV.
  - e) En årlig rapport om de energibesparingar som uppnåtts av bemyndigade, deltagande parter och genomförandemyndigheter tillhandahålls, om det är genomförbart, och görs tillgänglig för allmänheten, liksom uppgifter om den årliga energibesparingstendensen.

- f) Resultaten övervakas och lämpliga åtgärder vidtas om framstegen inte är tillfredsställande.
  - g) Högst en part får göra anspråk på besparingar som följer av en enskild åtgärd.
  - h) Den förpliktade eller deltagande partens eller den genomförande offentliga myndighetens verksamhet konstateras vara väsentlig för de besparingar som åberopas.
4. Vid fastställande av energibesparingar som följer av skatterelaterade politiska åtgärder som införts i enlighet med artikel 7b ska följande principer gälla:
- a) Energibesparingar ska medräknas endast om de följer av beskattningsåtgärder som överstiger de minimiskattenivåer som är tillämpliga på bränslen enligt kraven i rådets direktiv 2003/96/EG¹ eller rådets direktiv 2006/112/EG².
  - b) Priselasticitet för beräkning av inverkan av (energi)skatteåtgärder måste motsvara den kort- och långsiktiga känsligheten för prisförändringar hos efterfrågan på energi, och ska uppskattas på grundval av aktuella och representativa officiella uppgiftskällor.
  - c) Energibesparingar som följer av kompletterande skattepolitiska instrument, inbegripet skatteincitament eller inbetalningar till fonder, ska redovisas separat.

5. Anmälan av metod

Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla den detaljerade metod som de föreslår för att upprätthålla de kvotpliktsystem för energieffektivitet och alternativa åtgärder som avses i artiklarna 7a, 7b och 20.6. Utom när det gäller skatter ska en sådan anmälan innehålla uppgifter om följande:

---

¹ Rådets direktiv 2003/96/EG av den 27 oktober 2003 om en omstrukturering av gemenskapsramen för beskattning av energiprodukter och elektricitet (EUT L 283, 31.10.2003, s. 51).

² Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, 11.12.2006, s. 1).

- a) Nivån på energisparkravet eller förväntade besparingar som ska uppnås under hela perioden från och med den 1 januari 2021 till och med den 31 december 2030.
- b) Förpliktade, deltagande eller bemyndigade parter eller genomförande offentliga myndigheter.
- c) Målsektorer.
- d) Politiska åtgärder eller enskilda åtgärder som ingår i den politiska åtgärden, inbegripet de förväntade sammanlagda besparingarna för varje åtgärd.
- e) Pliktperiodens längd för kvotpliktsystemet för energieffektivitet.
- f) De åtgärder som planeras genom den politiska åtgärden.
- g) Beräkningsmetod, inbegripet hur additionalitet och väsentlighet har fastställts och vilka metoder och riktmärken som används för förmodade eller skattade besparingar.
- h) Åtgärdernas varaktighet och hur de beräknas eller vad de grundas på.
- i) Den metod som valts för att ta hänsyn till klimatvariationer inom medlemsstaten.
- j) Övervaknings- och kontrollsystem för åtgärder enligt artiklarna 7a och 7b och hur deras oberoende från förpliktade, deltagande eller bemyndigade parter säkerställs.
- k) När det gäller skatter ska anmälan innehålla uppgifter om
  - i) målsektorer och skattebetalarsegment,
  - ii) genomförande offentlig myndighet,
  - iii) förväntade besparingar som ska uppnås,

- iv) beskattningsåtgärdens varaktighet och
- v) beräkningsmetod, inbegripet vilken priselasticitet som används och hur den har fastställts."

2. Bilaga VII ska ändras på följande sätt:

a) Titeln ska ersättas med följande:

"Minimikrav för fakturering och faktureringsinformation grundad på faktisk förbrukning av gas".

b) Följande bilaga VIIa ska införas:

"Bilaga VIIa

Minimikrav för fakturerings- och förbrukningsinformation för uppvärmning, kylning och varmvatten

1. Fakturering som grundar sig på faktisk förbrukning eller avläsningar av värmekostnadsfördelare

För att göra det möjligt för slutanvändarna att reglera sin egen energianvändning ska fakturering ske på grundval av faktisk förbrukning eller avläsningar av värmekostnadsfördelare minst en gång per år.

2. Minsta frekvens för fakturerings- och förbrukningsinformation

Från och med den [XXX dag för införlivande] ska, i de fall där mätare eller värmekostnadsfördelare för fjärravläsning finns installerade, fakturerings- eller förbrukningsinformation grundad på faktisk förbrukning eller avläsningar av värmekostnadsfördelare göras tillgänglig åtminstone en gång per kvartal på begäran eller om slutkunderna har valt att få e-faktura, eller i annat fall två gånger per år.

Från och med den 1 januari 2022 ska, i de fall där mätare eller värmekostnadsfördelare för fjärravläsning finns installerade, fakturerings- och förbrukningsinformation grundad på faktisk förbrukning eller avläsningar av värmekostnadsfördelare göras tillgänglig minst varannan månad. Uppvärmning och kylning får undantas från detta krav utanför säsongerna för uppvärmning/kylning.

3. Minimiinformation i fakturan grundad på faktisk förbrukning eller avläsningar av värmekostnadsfördelare

Medlemsstaterna ska säkerställa att följande information görs tillgänglig för slutanvändarna i tydliga och begripliga termer i eller tillsammans med deras fakturor grundat på faktisk förbrukning eller avläsningar av värmekostnadsfördelare:

- a) Gällande faktiska priser och faktisk förbrukning eller total värmekostnad och avläsningar av värmekostnadsfördelare.
- b) Information om den bränslemix som använts, även för slutanvändare som försörjs med fjärrvärme eller fjärrkyla.
- c) Jämförelser av slutanvändarnas aktuella energianvändning med användningen för samma period föregående år, i grafisk form, klimatkorrigerade för uppvärmning och kylning.
- d) Kontaktinformation (inklusive webbadresser) till organisationer för slutkunder, energimyndigheter eller liknande organ varifrån information kan hämtas om tillgängliga åtgärder för att förbättra energieffektiviteten, jämförbara slutanvändarprofiler och objektiva tekniska specifikationer för utrustning som använder energi.

Därutöver ska medlemsstaterna säkerställa att jämförelser med en genomsnittlig, normaliserad slutanvändare eller jämförelseslut användare i samma användarkategori görs tillgängliga för slutanvändarna i tydliga och begripliga termer i, tillsammans med eller genom hänvisningar i deras fakturor grundat på faktisk förbrukning eller avläsningar av värmekostnadsfördelare."